

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Karla Šimky a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci žalobkyně: **T. S.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 11. 2005, č. j. OAM-1170/VL-07-ZA-03-2005, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 9. 1. 2006, č. j. 56 Az 178/2005 - 15,

### t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

### O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 3. 11. 2005 neudělil žalovaný žalobkyni azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu; zároveň vyslovil, že se na žalobkyni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 tohoto zákona.

Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného žalobou, v níž zároveň požádala o ustanovení zástupce.

Krajský soud v Brně žalobkyni vyzval k doložení majetkových poměrů; žalobkyně na výzvu nereagovala, a soud tak zamítl její návrh na ustanovení zástupce usnesením ze dne 9. 1. 2006. (Usnesením ze dne 11. 1. 2006 pak žalobkyni vyzval k doplnění žaloby, zejména k označení chybějících žalobních bodů.) Žalobkyně (stěžovatelka) napadla usnesení o neustanovení zástupce kasační stížností; uvedla zde pouze tolik, že s usnesením nesouhlasí, protože v průběhu azylového řízení byl několikrát změněn azylový zákon a stěžovatelka nemohla kvůli špatné znalosti českého jazyka prostudovat tyto změny. Stěžovatelka zasílala dokumenty ve své věci advokátovi, nedostala však žádnou odpověď. Stěžovatelka je nezaměstnaná a v ČR jí pomáhá sestra s manželem, ti však mají momentálně dovolenou. V doplnění kasační stížnosti k výzvě soudu zdůraznila právo účastníků na pomoc v řízení a na ustanovení zástupce, které však v jejím případě bylo porušeno. Bylo porušeno též její právo na tlumočníka: stěžovatelka nemluví a špatně rozumí česky, a přítomnost tlumočníka od samého počátku řízení tak byla nutná. V řízení tak byla porušena četná ustanovení správního řádu, zejména § 4, podle nějž mají všichni účastníci v řízení rovná procesní práva a povinnosti. Stěžovatelka též požádala o opakovanou zásilku, aby mohla předložit důkazy, a o překlad formuláře do běloruštiny.

Závěrem stěžovatelka navrhla, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadené usnesení Krajského soudu v Brně, a požádala též o to, aby její kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek; tato žádost se však – s ohledem na odmítnutí kasační stížnosti – stala bezpředmětnou.

Kasační stížnost je částečně nepřipustná; ve zbytku je pak nepřijatelná.

Jednou ze zvláštních náležitostí kasační stížnosti (§ 106 odst. 1 s. ř. s.) je i označení důvodů, pro něž stěžovatel napadá rozhodnutí krajského soudu – tzv. stížních bodů. Stížní bod musí zpravidla zahrnovat jak skutkové, tak právní důvody, pro něž stěžovatel považuje rozhodnutí soudu za nezákonné. Důvody uvedené v § 103 odst. 1 s. ř. s. jsou však jen obecnými kategoriemi, které musí stěžovatel v kasační stížnosti naplnit konkrétním a jedinečným obsahem, tedy vylicit, k jakým konkrétním vadám došlo podle jeho názoru v řízení před správním orgánem či před soudem, jakými blíže určenými vadami trpí podle něj rozhodnutí soudu, v čem přesně spatřuje stěžovatel nesprávné posouzení právní otázky soudem apod. Jako stížní bod tak nemůže obstát popis soukromých obtíží a osobních poměrů, s nimiž nemá rozhodovací činnost žalovaného ani krajského soudu nic společného (stěžovatelčina neznalost novel zákona o azylu, nemožnost sehnat práci, nečinnost advokáta, pomoc ze strany rodinných příslušníků). Takto nekvalifikovaná tvrzení nejsou stížním bodem, jak jej má na mysli § 103 odst. 1 s. ř. s., nýbrž tzv. jiným důvodem podle § 104 odst. 4 s. ř. s. Opírá-li se kasační stížnost o takový důvod, je v této části nepřipustná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

Podobně nepřipustná je kasační stížnost v té části, v níž žalobkyně tvrdí, že bylo porušeno její právo na ustanovení zástupce. Toto tvrzení totiž není doplněno ani skutkovými, ani právními důvody; zůstává tak pouhým nesouhlasem s rozhodnutím krajského soudu, který je nemožné přezkoumat.

Nejvyšší správní soud se poté zabýval tím, zda kasační stížnost ve své zbývající části – tj. v námitce o porušení stěžovatelčina práva na tlumočníka – ve smyslu § 104a s. ř. s. svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky, a zda je tedy možno ji považovat za přijatelnou. K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu (mezinárodní ochrany) lze přitom pro stručnost odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Námitkou, podle níž krajský soud porušil stěžovatelčina práva tím, že s ní komunikoval v českém jazyce, se Nejvyšší správní soud dostatečně zabýval např. v rozsudku ze dne 16. 6. 2005, č. j. 1 Azs 223/2004 - 32, [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz), v rozsudku ze dne 14. 7. 2005, č. j. 3 Azs 119/2005 - 77, publikovaném pod č. 686/2005 Sb. NSS, nebo v rozsudku ze dne 17. 8. 2005, č. j. 1 Azs 7/2005 - 39, [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz). Co se pak týče stěžovatelčiny žádosti o opětovné zaslání formuláře přeloženého do běloruštiny, takový postup by příslušel krajskému soudu, ovšem jen v případě, že by mu to Nejvyšší správní soud uložil svým zrušujícím rozhodnutím. Vydání takového rozhodnutí však v projednávané věci nebylo na místě: otázka, již žalobkyně učinila předmětem sporu, byla v judikatuře zdejšího soudu opakovaně řešena s tímž výsledkem a krajský soud se nedopustil ani žádného pochybení, které by bylo natolik intenzivní, že by mohlo přivodit odlišnost rozhodnutí ve věci samé, a které by tak založilo přijatelnost kasační stížnosti.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na námitku, kterou stěžovatelka vznesla v kasační stížnosti. Kasační stížnost tedy svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky; Nejvyšší správní soud ji proto shledal ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a z tohoto důvodu ji odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

**P o u ě n í :** Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. ledna 2007

JUDr. Marie Žiškova  
předsedkyně senátu